

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

11. června 2015*

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 3 odst. 1 — Promlčecí doba — Dies a quo — Opakované nesrovnalosti — Prerušování promlčecí doby — Podmínky — Příslušný orgán — Daná osoba — Úkon týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalosti — Lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby“

Ve věci C-52/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) ze dne 17. ledna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 4. února 2014, v řízení

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

proti

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, K. Jürimäe (zpravodajka), J. Malenovský, M. Safjan a A. Prechal, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. ledna 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG D. Ehlem, Rechtsanwalt,
- za Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung W. Wolskim a J. Jakubiec, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu I. Chalkiasem, E. Leftheriotou a O. Tsirkinidou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi P. Rossim a G. von Rintelenem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (dále jen „Pfeifer & Langen“) a Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Spolkový úřad pro zemědělství a výživu, dále jen „BLE“) ve věci vrácení nákladů na skladování, které byly Pfeifer & Langen neoprávněně proplaceny na úkor finančních zájmů Evropské unie.

Právní rámec

Nařízení (EHS) č. 1998/78

- 3 Článek 13 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 1998/78 ze dne 18. srpna 1978, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro vyrovnání nákladů na skladování v odvětví cukru (Úř. věst. L 231, s. 5), ve znění nařízení Komise (EHS) č. 1714/88 ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 152, s. 23; Zvl. vyd. 03/08, s. 70, dále jen „nařízení č. 1998/78“), uvádí:

„Každá osoba, která má nárok na náhradu, sdělí dotyčným členským státům nejpozději do 15. dne každého měsíce:

- a) celkové množství – vyjádřené v čisté váze – cukru a sirupu, které zakládá nárok na náhradu a nachází se v jejím skladu ve 24:00 hod. posledního dne v měsíci, který předchází měsíci, v němž došlo k oznámení;

[...]“ (*neoficiální překlad*)

Nařízení č. 2988/95

- 4 Třetí až pátý bod odůvodnění nařízení č. 2988/95 uvádějí:

„[...] je [...] důležité bojovat ve všech oblastech proti jednáním, která poškozují finanční zájmy [Unie];

[...] má-li být boj proti podvodům poškozujícím finanční zájmy [Unie] účinný, musí být stanoven společný právní rámec pro všechny oblasti politik [Unie];

[...] jednání představující nesrovnalosti a s nimi související správní opatření a sankce jsou stanoveny v souladu s tímto nařízením v odvětvových předpisech.“

- 5 Článek 1 tohoto nařízení zní následovně:

„1. Pro účely ochrany finančních zájmů [Unie] se přijímají obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na [unijní] právo.

2. „Nesrovnalostí“ se rozumí jakékoli porušení právního předpisu [Unie] vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet [Unie] nebo rozpočty [Unii] spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch [Unie], nebo formou neoprávněného výdaje.“

6 Článek 3 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Promlčecí doba pro zahájení stíhání činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.

V případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. [...]

Promlčecí doba pro stíhání se přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti. Promlčecí doba začíná znovu běžet od provedení každého úkonu způsobujícího přerušování.

Promlčení však nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo [správní] řízení podle čl. 6 odst. 1 pozastaveno.“

7 Článek 4 odst. 1 a 4 téhož nařízení stanoví:

„1. Každá nesrovnalost vede zpravidla k odnětí neoprávněně získané výhody

— formou povinnosti zaplatit nebo nahradit dlužné nebo neoprávněně získané částky,

[...]

4. Opatření uvedená v tomto článku nejsou považována za sankce.“

8 Článek 6 odst. 1 nařízení č. 2988/95 zní takto:

„Aniž jsou dotčena správní opatření a sankce Společenství přijaté na základě odvětvových předpisů existujících ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, může být uložena peněžní sankce, jako je správní pokuta, pozastaveno rozhodnutím příslušného orgánu, bylo-li proti dotyčné osobě zahájeno za stejné činy trestní řízení. Pozastavení správního řízení přerušuje běh promlčecí doby stanovené v článku 3.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

9 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnosti Pfeifer & Langen, která je podnikem zpracovávajícím cukr, byly v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru proplaceny náklady na skladování bílého cukru za hospodářské roky 1987/1988 až 1996/1997.

10 Dne 9. října 1997 bylo při kontrole, kterou ve společnosti Pfeifer & Langen provedly německé celní orgány, zjištěno, že tato společnost ve svých žádostech o proplacení nákladů na skladování za tytéž hospodářské roky nevedla některá množství cukru vyrobeného nad rámec produkčních kvót, tedy cukru C, takže požádala o řadu neoprávněných náhrad a tyto získala. Po této kontrole zahájilo německé státní zastupitelství trestní stíhání odpovědných osob společnosti Pfeifer & Langen pro daňový podvod a podvod se subvencemi na skladování cukru.

- 11 V rámci tohoto stíhání byla zřízena zvláštní komise útvaru celního vyšetřování tvořená zástupci jednotlivých dotčených správních orgánů, mezi něž patří BLE. V říjnu 1999 tato zvláštní komise zabavila za účelem posouzení dokumenty společnosti Pfeifer & Langen týkající se hospodářských let 1987/1988 až 1996/1997. Během roku 2000 mimoto uvedená komise vyslechla řadu zaměstnanců této společnosti jako svědky.
- 12 V únoru 2002 vypracoval BLE závěrečnou zprávu týkající se subvenčního podvodu (dále jen „závěrečná zpráva“). BLE dospěl v této zprávě zejména k závěru, že skutková zjištění zvláštní komise prokazují, že společnost Pfeifer & Langen neoprávněně požádala o proplacení nákladů na skladování bílého cukru za hospodářské roky 1987/1988 až 1996/1997 a dané částky neoprávněně získala.
- 13 Rozhodnutím ze dne 30. ledna 2003 BLE na základě závěrečné zprávy částečně zrušil rozhodnutí týkající se výpočtu náhrad nákladů na skladování za červenec 1988 až červen 1989 a požádal Pfeifer & Langen o vrácení neoprávněně získaných částek. Pfeifer & Langen poté podala stížnost k BLE a zejména tvrdila, že nesrovnalosti, které jsou jí vytýkány za hospodářský rok 1988/1989, jsou promlčené.
- 14 V roce 2004 ukončily celní orgány stíhání týkající se daňového podvodu na základě smírného urovnání se společností Pfeifer & Langen.
- 15 Rozhodnutím ze dne 4. října 2006 BLE částečně vyhověl stížnosti, kterou podala Pfeifer & Langen, a v důsledku toho snížil částky, které měly být vráceny. Tento úřad měl však za to, že nesrovnalosti týkající se hospodářského roku 1988/1989 nejsou promlčené, neboť doba čtyř let stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 byla přerušena různými úkony zvláštní komise celních orgánů a státního zastupitelství, které se týkaly vyšetřování nebo stíhání týchž nesrovnalostí. BLE byl dále toho názoru, že jednání Pfeifer & Langen je třeba považovat za opakované nesrovnalosti, takže promlčecí doba začala běžet až od poslední zjištěné nesrovnalosti, tedy v průběhu roku 1997.
- 16 Dne 7. listopadu 2006 podala Pfeifer & Langen proti rozhodnutí BLE žalobu k Verwaltungsgericht Köln (správní soud v Kolíně nad Rýnem). Tato společnost v žalobě zejména tvrdila, že pokud jde o nesrovnalosti, které jsou jí vytýkány za hospodářský rok 1988/1989, promlčecí doba osmi let, která je stanovena v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95, uplynula v červenci 1997, aniž jí byla před tímto uplynutím uložena sankce.
- 17 Vzhledem k tomu, že Verwaltungsgericht Köln zamítl žalobu společnosti Pfeifer & Langen v rozsahu, v němž se týkala promlčení stíhání, uvedená společnost podala odvolání k předkládajícímu soudu.
- 18 Podle předkládajícího soudu závisí výsledek odvolání společnosti Pfeifer & Langen na výkladu pravidel pro promlčecí dobu stanovených v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95.
- 19 Za těchto podmínek se Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nejvyšší správní soud spolkové země Severní Porýní – Vestfálsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) a) Jsou v oblasti přerušení promlčecí doby ‚příslušnými orgány‘ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 orgány, které jsou příslušné v oblasti vyšetřování nebo stíhání, bez ohledu na to, zda poskytly finanční prostředky?
 - b) Musí úkon týkající se vyšetřování nebo stíhání směřovat k přijetí správního opatření nebo sankce?
- 2) Může být ‚daná osoba‘ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 rovněž zaměstnancem podniku, který byl vyslechnut jako svědek?

- 3) a) Musí se ‚každý[...] úkon[...] [...] oznámený[...] dané osobě, který se týká vyšetřování nebo [stíhání] nesrovnalostí‘ (čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95), vztahovat ke konkrétnímu pochybení, kterého se výrobce cukru dopustil při evidenci produkce cukru (souhrn skutkových okolností) a které je obvykle předpokládáno nebo zjištěno až v rámci řádně provedeného šetření organizace trhů?
- b) Může být zpráva, kterou je ukončeno šetření nebo ve které jsou posouzeny výsledky šetření a ve které není položena žádná další otázka týkající se některých skutkových okolností, také ‚úkonem, který se týká vyšetřování‘, oznámeným dané osobě?
- 4) a) Vyžaduje pojem ‚opakované nesrovnalosti‘ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, aby jednání nebo opomenutí kvalifikována jako nesrovnalosti vykazovala úzký chronologický vztah, aby bylo ještě možné mít za to, že se jedná o ‚opakování‘?
- b) Zanikne v případě kladné odpovědi tento úzký chronologický vztah mimo jiné z důvodu, že k nesrovnalosti při evidenci množství cukru došlo pouze jednou během jednoho hospodářského roku a že se tato nesrovnalost opakovala až během následujícího nebo pozdějšího hospodářského roku?
- 5) Může ‚prvek opakování‘ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 zaniknout z důvodu, že příslušné orgány s přihlédnutím ke složitosti skutkových okolností neprovedly v podniku šetření, nebo případně neprovedly řádné nebo důkladné šetření?
- 6) Ke kterému okamžiku počíná běžet dvojnásobná promlčecí doba 8 let stanovená v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95 v případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí? Počíná tato doba běžet od okamžiku ukončení každého úkonu, který je třeba považovat za nesrovnalost (čl. 3 odst. 1 první pododstavec tohoto nařízení), nebo od okamžiku ukončení posledního opakovaného úkonu (čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec uvedeného nařízení)?
- 7) Může být dvojnásobná promlčecí doba 8 let stanovená v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95 přerušena úkony příslušných orgánů, které se týkají vyšetřování nebo stíhání?
- 8) Existují-li různé souhrny skutkových okolností, jež ovlivňují posouzení dotací, musí být promlčecí doby, které je třeba vypočítat podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95, určeny pro každý souhrn skutkových okolností (nesrovnalosti) samostatně?
- 9) Závisí uplynutí dvojnásobné promlčecí doby stanovené v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95 na tom, zda orgány věděly o dotyčných nesrovnalostech?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- ²⁰ Zprv je třeba připomenout, že nařízení č. 2988/95 podle svého článku 1 zavádí „obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na unijní právo“, a to – jak vyplývá z třetího bodu odůvodnění uvedeného nařízení – s cílem „bojovat ve všech oblastech proti jednáním, která poškozují finanční zájmy Unie“ (viz rozsudky Handlbauer, C-278/02, EU:C:2004:388, bod 31; Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb a další, C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 20, a Pfeifer & Langen, C-564/10, EU:C:2012:190, bod 36).

- 21 V této souvislosti stanoví čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 promlčecí dobu pro zahájení stíhání v délce čtyř let od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti, nebo v případě pokračující nebo opakované nesrovnalosti ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. Podle tohoto ustanovení mohou odvětvové předpisy stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.
- 22 Vzhledem k tomu, že odvětvové předpisy, které jsou relevantní ve věci v původním řízení a jsou tvořeny unijními pravidly pro vyrovnání nákladů na skladování v odvětví cukru a zejména nařízením č. 1998/78, neobsahují zvláštní ustanovení týkající se promlčení, je třeba uplatnit dobu čtyř let uvedenou v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95.
- 23 Tato doba se uplatní na nesrovnalosti vedoucí k uložení správní sankce ve smyslu článku 5 tohoto nařízení i na takové nesrovnalosti, jako jsou nesrovnalosti dotčené v původním řízení, které jsou předmětem správního opatření spočívajícího v odnětí neoprávněně získané výhody podle článku 4 uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudky Handlbauer, C-278/02, EU:C:2004:388, body 33 a 34; Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb a další, C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 22, a Cruz & Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 45).
- 24 Zadruhé je třeba připomenout, že doba uvedená v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 má zajistit právní jistotu hospodářských subjektů (v tomto smyslu viz rozsudky Handlbauer, C-278/02, EU:C:2004:388, bod 40, jakož i SGS Belgium a další, C-367/09, EU:C:2010:648, bod 68). Tyto hospodářské subjekty musí být totiž schopny určit, které z jejich operací jsou definitivní a které mohou být stále předmětem stíhání.
- 25 Ve světle těchto úvah je třeba odpovědět na otázky položené předkládajícím soudem.

K první otázce pod písmenem a)

- 26 Podstatou první otázky pod písmenem a) předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pojmem „příslušný orgán“ ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí orgán, který je podle vnitrostátního práva příslušný přiznat nebo vymáhat částky neoprávněně získané na úkor finančních zájmů Unie.
- 27 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru v tomto ohledu vyplývá, že podle německého práva je BLE příslušný k proplácení nákladů na skladování a k vymáhání neoprávněně získaných náhrad, zatímco celní orgány mají vyšetřovací pravomoc v oblasti podvodů při proplácení nákladů na skladování. Posledně uvedené orgány učinily podstatnou část úkonů týkajících se vyšetřování a stíhání nesrovnalostí dotčených v původním řízení.
- 28 V tomto rámci má Pfeifer & Langen za to, že pouze BLE musí být v projednávané věci považován za „příslušný orgán“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95, neboť má jako jediný pravomoc přiznat náhrady nákladů na skladování nebo vymáhat jejich vrácení. Z toho podle jejího názoru vyplývá, že úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání, které učinily celní orgány, nemohly vést k přerušení promlčecí doby pro zahájení stíhání ve věci v původním řízení.
- 29 Je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 může být promlčecí doba pro stíhání přerušena každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo stíhání nesrovnalosti.
- 30 S ohledem na toto znění je třeba konstatovat, že pojem „příslušný orgán“ ve smyslu tohoto ustanovení označuje orgán, který je příslušný učinit dotčené úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání.

- 31 Nic ve znění čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 naopak nenasvědčuje tomu, že tento orgán musí být stejný jako orgán příslušný k přiznání nebo vymáhání neoprávněně získaných částek na úkor finančních zájmů Unie.
- 32 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že při neexistenci pravidel unijního práva přísluší každému členskému státu určit orgány, které jsou podle vnitrostátního práva příslušné k tomu, aby učinily úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalostí ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95. Členské státy proto mohou pravomoc stíhat nesrovnalosti přiznat jinému orgánu, než je orgán, který v projednávané věci přiznává náhradu nákladů na skladování nebo vymáhá její vrácení, s výhradou, aby tyto státy při této příležitosti nebránily účinnému použití unijního práva.
- 33 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku pod písmenem a) odpovědět, že čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pojmem „příslušný orgán“ ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí orgán, který je podle vnitrostátního práva příslušný učinit dotčené úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání, přičemž tento orgán může být jiný než orgán, který přiznává nebo vymáhá částky neoprávněně získané na úkor finančních zájmů Unie.

Ke druhé otázce

- 34 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalostí byly oznámeny „dané osobě“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud – je-li posledně uvedená právnickou osobou – byly tyto úkony oznámeny jejím zaměstnancům, když byli vyslechnuti jako svědci.
- 35 Předkládající soud v tomto ohledu uvádí, že několik zaměstnanců společnosti Pfeifer & Langen bylo vyslechnuto jako svědci během vyšetřování této společnosti. V této souvislosti se daný soud táže, zda pro účely přerušení promlčecí doby pro stíhání nesrovnalostí dotčených v původním řízení stačí, aby úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání byly oznámeny těmto osobám.
- 36 Nejprve je třeba uvést, že ze znění čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 vyplývá, že pojem „daná osoba“ označuje hospodářský subjekt podezřelý z toho, že se dopustil nesrovnalostí, které jsou předmětem vyšetřování nebo stíhání, tedy v projednávané věci společnost Pfeifer & Langen.
- 37 Dále je třeba konstatovat, že nařízení č. 2988/95 nestanoví zvláštní pravidla týkající se způsobů, jakými musí být „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce tohoto nařízení dané osobě oznámen.
- 38 Tuto podmínku je třeba považovat za splněnou, pokud veškeré skutkové okolnosti umožňují dospět k závěru, že dotyčné úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání byly dané osobě skutečně oznámeny. Pokud jde o právnickou osobu, je tato podmínka splněna v případě, že byl dotyčný úkon skutečně oznámen osobě, jejíž chování lze podle vnitrostátního práva přičíst této právnické osobě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 39 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalostí byly oznámeny „dané osobě“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud veškeré skutkové okolnosti umožňují dospět k závěru, že dotyčné úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání byly dané osobě skutečně oznámeny. Pokud jde o právnickou osobu, je tato podmínka splněna v případě, že byl dotyčný úkon skutečně oznámen osobě, jejíž chování lze podle vnitrostátního práva přičíst této právnické osobě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K první otázce pod písmenem b) a třetí otázce

- 40 Podstatou první otázky pod písmenem b) a třetí otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že aby byl úkon kvalifikován jako „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu tohoto ustanovení, musí se týkat konkrétní nesrovnalosti, které se dopustil subjekt, jakož i přijetí správního opatření nebo sankce, a dále zda takový úkon může představovat taková zpráva, jako je závěrečná zpráva dotčená v původním řízení, která posuzuje výsledky šetření týkajícího se podezření na nesrovnalosti, aniž je dané osobě zaslána žádost o doplňující informace týkající se uvedených operací.
- 41 Pokud jde o pojem „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95, Soudní dvůr již rozhodl, že účelem promlčecí doby, která je stanovena v tomto ustanovení, je zajistit právní jistotu a že tento účel by nebyl zcela naplněn, kdyby mohla být tato promlčecí doba přerušena jakýmkoliv úkonem kontroly obecné povahy ze strany vnitrostátní správy bez souvislosti s podezřením na nesrovnalosti týkající se dostatečně přesně vymezených operací (viz rozsudek SGS Belgium a další, C-367/09, EU:C:2010:648, bod 68).
- 42 Pokud naproti tomu vnitrostátní orgány zašlou určité osobě zprávu, ze které vyplývá nesrovnalost, na které se tato osoba měla v souvislosti s určitou konkrétní operací podílet, požádají ji o doplňující informace týkající se této operace, nebo jí v souvislosti s touto operací uloží sankci, činí tyto orgány dostatečně přesně vymezené úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 (rozsudky SGS Belgium a další, C-367/09, EU:C:2010:648, bod 69, a Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre, C-465/10, EU:C:2011:867, bod 61).
- 43 Z toho plyne, že aby úkon představoval „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95, musí dostatečně přesně vymežit operace, kterých se týkají podezření na nesrovnalosti. Tento požadavek na přesnost nicméně nevyžaduje, aby uvedený úkon zmiňoval možnost uložit zvláštní správní sankci nebo opatření.
- 44 Předkládající soud nicméně zdůrazňuje, že rozsudky SGS Belgium a další (C-367/09, EU:C:2010:648), jakož i Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (C-465/10, EU:C:2011:867) by mohly být vykládány v tom smyslu, že aby taková zpráva, jako je závěrečná zpráva dotčená v původním řízení, představovala „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95, musela by nutně obsahovat žádost o doplňující informace adresovanou dané osobě.
- 45 V tomto ohledu je třeba uvést, že Soudní dvůr v uvedených rozsudcích pouze jako příklad uvedl úkony, o nichž lze mít za to, že dostatečně přesně vymezují operace, kterých se týkají podezření na nesrovnalosti.
- 46 Z toho plyne, že takovou zprávu, jako je závěrečná zpráva dotčená v původním řízení, lze považovat za „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95, pokud dostatečně přesně vymezuje operace, kterých se týkají podezření na nesrovnalosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, a to i kdyby neobsahovala žádost o doplňující informace adresovanou dané osobě.
- 47 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku pod písmenem b) a třetí otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že aby byl úkon kvalifikován jako „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu tohoto ustanovení, musí dostatečně přesně vymežit operace, kterých se týkají podezření na nesrovnalosti. Tento požadavek na přesnost nicméně nevyžaduje, aby uvedený úkon zmiňoval možnost uložit zvláštní správní sankci nebo opatření. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda zpráva dotčená v původním řízení tuto podmínku splňuje.

Ke čtvrté a osmé otázce

- 48 Podstatou čtvrté a osmé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že mezi několika nesrovnalostmi musí existovat úzký chronologický vztah, aby na ně bylo nahlíženo jako na „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu tohoto ustanovení, a dále že nesrovnalosti týkající se výpočtu množství cukru uskladněného výrobcem, k nimž došlo během různých hospodářských roků a které vedly k nesprávným přiznáním uvedených množství tímž výrobcem, a tedy k vyplacení neoprávněných částek z titulu proplacení nákladů na skladování, mohou představovat „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 49 Úvodem je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora je nesrovnalost „pokračující nebo opakovaná“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, pokud se jí dopustí subjekt, jenž těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými se porušuje stejné ustanovení unijního práva (viz rozsudek Vonk Dairy Products, C-279/05, EU:C:2007:18, bod 41).
- 50 S ohledem na tuto definici se předkládající soud nejprve táže na nutnost úzkého chronologického vztahu mezi dvěma nebo více nesrovnalostmi, aby představovaly „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95. Předkládající soud je toho názoru, že v projednávané věci k některým operacím vytýkaným žalobkyni v původním řízení došlo pouze během různých hospodářských let.
- 51 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 24 tohoto rozsudku, promlčecí doba stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 má zajistit právní jistotu subjektů, neboť tyto musí být schopny určit, které z jejich operací jsou definitivní a které mohou být stále předmětem stíhání.
- 52 Je přitom třeba mít za to, že nesrovnalosti nemohou představovat „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, pokud mezi nimi existuje období delší než čtyřletá promlčecí doba stanovená v prvním pododstavci téhož odstavce. V takové situaci totiž tyto různé nesrovnalosti nevykazují dostatečně úzký chronologický vztah. Při neexistenci úkonu příslušného orgánu týkajícího se vyšetřování nebo stíhání by subjekt mohl první z těchto nesrovnalostí legitimně považovat za promlčenou. Takový chronologický vztah naproti tomu existuje v případě, kdy doba mezi jednotlivými nesrovnalostmi nepřesahuje uvedenou promlčecí dobu.
- 53 Pokud jde dále o kvalifikaci nesrovnalostí dotčených v původním řízení, předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda jsou z hlediska vnitrostátního důkazního práva použitelného ve věci v původním řízení, a není-li tím narušena účinnost unijního práva, naplněny základní prvky pokračující nebo opakované nesrovnalosti, jež jsou připomenuty v bodě 49 tohoto rozsudku (v tomto smyslu rozsudek Vonk Dairy Products, C-279/05, EU:C:2007:18, bod 43). Soudní dvůr může nicméně danému soudu na základě skutečností uvedených v předkládacím rozhodnutí poskytnout prvky výkladu, které mohou předkládajícímu soudu umožnit rozhodnout.
- 54 V tomto ohledu se zejména jeví, že všechny nesrovnalosti vytýkané společnosti Pfeifer & Langen přispívají k nesprávné povaze prohlášení poskytnutých touto společností ke kvalifikaci jedné části její produkce bílého cukru, pro kterou požadovala proplacení nákladů na skladování (kvóty A nebo B spíše než cukr C). Tyto nesrovnalosti tudíž mohou představovat opakované porušení čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1998/78, který výrobcí cukru ukládá povinnost oznámit zásoby, které zakládají nárok na proplacení nákladů na skladování.
- 55 Nelze tedy vyloučit, že nesrovnalosti vytýkané společnosti Pfeifer & Langen ve věci v původním řízení představují jako celek „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

56 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na čtvrtou a osmou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o chronologický vztah, který by měl existovat mezi nesrovnalostmi, aby představovaly „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu tohoto ustanovení, je pouze požadováno, aby doba mezi jednotlivými nesrovnalostmi nepřesahovala promlčecí dobu stanovenou v prvním pododstavci téhož odstavce. Takové nesrovnalosti, jako jsou nesrovnalosti dotčené v původním řízení, které se týkají výpočtu množství cukru uskladněného výrobcem, k nimž došlo během různých hospodářských let a které vedly k nesprávným přiznáním uvedených množství tímž výrobcem, a tedy k vyplacení neoprávněných částek z titulu proplacení nákladů na skladování, představují v zásadě „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K páté otázce

57 Podstatou páté otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že kvalifikace všech nesrovnalostí jako „pokračující nebo opakované nesrovnalosti“ ve smyslu tohoto ustanovení je vyloučena v případě, kdy příslušné orgány neprovedly u dané osoby řádné a důkladné kontroly.

58 Podle společnosti Pfeifer & Langen nesplnil BLE povinnost postupovat s řádnou péčí, když u ní během hospodářských let dotčených v původním řízení neprovedl řádné a důkladné kontroly. Tvrdí, že tento úřad se nemůže za takových okolností dovolávat pokračující či opakované povahy nesrovnalostí, aby oddálil promlčení stíhání.

59 Jak bylo připomenuto v bodě 49 tohoto rozsudku, „pokračující nebo opakovaná nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 se vyznačuje pouze tím, že subjekt těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými je porušováno totéž ustanovení unijního práva.

60 Z toho plyne, že tento pojem vychází z objektivních kritérií, která jsou vlastní této kategorii nesrovnalostí a jsou nezávislá na jednání vnitrostátního správního orgánu vůči dotčenému subjektu. Kvalifikace všech nesrovnalostí jako „pokračující nebo opakované nesrovnalosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 nemůže zejména záviset na tom, zda příslušné orgány u dané osoby provedly řádné a důkladné kontroly.

61 S ohledem na výše uvedené je třeba na pátou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že kvalifikace všech nesrovnalostí jako „pokračující nebo opakované nesrovnalosti“ ve smyslu tohoto ustanovení není vyloučena v případě, kdy příslušné orgány neprovedly u dané osoby řádné a důkladné kontroly.

K šesté a deváté otázce

62 Podstatou šesté a deváté otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že doba stanovená v tomto pododstavci běží v případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí ode dne, ke kterému skončila poslední nesrovnalost, nebo ode dne, kdy došlo ke každé z jednotlivých opakovaných nesrovnalostí, nebo také ode dne, kdy příslušné vnitrostátní orgány zjistily tyto nesrovnalosti.

63 Nejprve je třeba uvést, že ze znění i systematiky čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 vyplývá, že toto ustanovení ve čtvrtém pododstavci stanoví absolutní limit pro promlčení stíhání nesrovnalosti, přičemž toto promlčení nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby stanovené v prvním pododstavci téhož ustanovení, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo správní řízení podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení pozastaveno.

- 64 Doba stanovená v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci uvedeného nařízení přispívá k posílení právní jistoty hospodářských subjektů v souladu s požadavkem připomenutým v bodě 24 tohoto rozsudku, neboť brání tomu, aby promlčení stíhání nesrovnalosti mohlo být donekonečna oddalováno opakovanými úkony způsobujícími přerušení.
- 65 Pokud jde dále o *dies a quo* této doby, ze systematiky čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 a zejména z neexistence zvláštních pravidel v dané oblasti rovněž vyplývá, že tento počátek musí být určen na základě dvou prvních pododstavců téhož odstavce.
- 66 V souladu s čl. 3 odst. 1 druhým pododstavcem tohoto nařízení běží v případě opakovaných nesrovnalostí promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. Jak bylo připomenuto v bodě 49 tohoto rozsudku, uskutečnil-li subjekt několik podobných operací porušujících totéž ustanovení unijního práva s cílem vytěžit z toho hospodářskou výhodu, je třeba mít za to, že tyto operace tvoří jednu a tutéž pokračující nebo opakovanou nesrovnalost. Pojem „nesrovnalost, která skončila“, jenž je uveden v tomto ustanovení, musí být proto chápán tak, že odkazuje na den, kdy skončila poslední operace tvořící tutéž opakovanou nesrovnalost.
- 67 Datum, ke kterému vnitrostátní orgány zjistily nesrovnalost, tedy nemá vliv na počátek běhu uvedené doby. Kromě toho, že nic ve znění čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 neumožňuje dospět k opačnému výkladu, je třeba zdůraznit, že vnitrostátní správní orgán má obecnou povinnost postupovat s řádnou péčí při ověřování správnosti plateb, které provádí a které zatěžují unijní rozpočet, což znamená, že tento správní orgán musí neprodleně přijmout opatření směřující k napravení nesrovnalostí (v tomto smyslu viz rozsudky Ze Fu Fleischhandel a Vion Trading, C-201/10 a C-202/10, EU:C:2011:282, bod 44, jakož i Cruz & Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 62).
- 68 Pokud by za těchto podmínek mělo být připuštěno, že doba stanovená v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95 počíná běžet až od okamžiku, kdy správní orgán zjistil tyto nesrovnalosti, mohlo by to podpořit určitou liknavost vnitrostátních orgánů při stíhání uvedených nesrovnalostí a vystavit subjekty dlouhému období právní nejistoty a riziku, že po uplynutí takové doby již nebudou schopny předložit důkaz o správnosti dotčených operací (v tomto smyslu viz rozsudky Ze Fu Fleischhandel a Vion Trading, C-201/10 a C-202/10, EU:C:2011:282, bod 45, jakož i Cruz & Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230, bod 62).
- 69 S ohledem na výše uvedené je třeba na šestou a devátou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že doba stanovená v tomto pododstavci počíná v případě pokračující nebo opakované nesrovnalosti běžet ode dne, kdy tato nesrovnalost skončila, a to bez ohledu na datum, ke kterému vnitrostátní správní orgán tuto nesrovnalost zjistil.

K sedmé otázce

- 70 Podstatou sedmé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony příslušného orgánu týkající se vyšetřování nebo stíhání, které byly oznámeny dané osobě v souladu s třetím pododstavcem tohoto odstavce, přerušují dobu stanovenou ve čtvrtém pododstavci téhož odstavce.
- 71 Jak bylo uvedeno v bodě 63 tohoto rozsudku, čl. 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec nařízení č. 2988/95 stanoví absolutní limit pro promlčení stíhání nesrovnalosti, přičemž toto promlčení nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby stanovené v prvním pododstavci téhož odstavce, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo správní řízení podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení pozastaveno.

- 72 Z toho plyne, že kromě posledně uvedeného případu úkony příslušného orgánu týkající se vyšetřování nebo stíhání, které byly oznámeny dané osobě v souladu s čl. 3 odst. 1 třetím pododstavcem uvedeného nařízení, nepřerušují dobu stanovenou v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci téhož nařízení.
- 73 Tento závěr je podpořen účelem této doby, kterým je – jak bylo uvedeno v bodě 64 tohoto rozsudku – právě zabránit tomu, aby promlčení stíhání nesrovnalosti mohlo být donekonečna oddalováno opakovanými úkony způsobujícími přerušování.
- 74 S ohledem na výše uvedené je třeba na sedmou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony příslušného orgánu týkající se vyšetřování nebo stíhání, které byly oznámeny dané osobě v souladu s třetím pododstavcem tohoto odstavce, nepřerušují dobu stanovenou ve čtvrtém pododstavci téhož odstavce.

K nákladům řízení

- 75 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství musí být vykládán v tom smyslu, že pojmem „příslušný orgán“ ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí orgán, který je podle vnitrostátního práva příslušný učinit dotčené úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání, přičemž tento orgán může být jiný než orgán, který přiznává nebo vymáhá částky neoprávněně získané na úkor finančních zájmů Evropské unie.**
- 2) **Článek 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání nesrovnalosti byly oznámeny „dané osobě“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud veškeré skutkové okolnosti umožňují dospět k závěru, že dotyčné úkony týkající se vyšetřování nebo stíhání byly dané osobě skutečně oznámeny. Pokud jde o právnickou osobu, je tato podmínka splněna v případě, že byl dotyčný úkon skutečně oznámen osobě, jejíž chování lze podle vnitrostátního práva přičíst této právnické osobě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.**
- 3) **Článek 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že aby byl úkon kvalifikován jako „úkon, který se týká vyšetřování nebo stíhání“ ve smyslu tohoto ustanovení, musí dostatečně přesně vymezit operace, kterých se týkají podezření na nesrovnalosti. Tento požadavek na přesnost nicméně nevyžaduje, aby uvedený úkon zmiňoval možnost uložit zvláštní správní sankci nebo opatření. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda zpráva dotčená v původním řízení tuto podmínku splňuje.**
- 4) **Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o chronologický vztah, který by měl existovat mezi nesrovnalostmi, aby představovaly „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu tohoto ustanovení, je pouze požadováno, aby doba mezi jednotlivými nesrovnalostmi nepřesahovala promlčecí dobu stanovenou v prvním pododstavci téhož odstavce. Takové nesrovnalosti, jako jsou nesrovnalosti dotčené v původním řízení, které se týkají výpočtu množství cukru uskladněného výrobcem, k nimž došlo během různých hospodářských let a které vedly k nesprávným přiznáním uvedených množství tímž výrobcem, a tedy k vyplacení**

neoprávněných částek z titulu proplacení nákladů na skladování, představují v zásadě „opakovanou nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 5) Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že kvalifikace všech nesrovnalostí jako „pokračující nebo opakované nesrovnalosti“ ve smyslu tohoto ustanovení není vyloučena v případě, kdy příslušné orgány neprovedly u dané osoby řádné a důkladné kontroly.
- 6) Článek 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že doba stanovená v tomto pododstavci počíná v případě pokračující nebo opakované nesrovnalosti běžet ode dne, kdy tato nesrovnalost skončila, a to bez ohledu na datum, ke kterému vnitrostátní správní orgán tuto nesrovnalost zjistil.
- 7) Článek 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že úkony příslušného orgánu týkající se vyšetřování nebo stíhání, které byly oznámeny dané osobě v souladu s třetím pododstavcem tohoto odstavce, nepřerušují dobu stanovenou ve čtvrtém pododstavci téhož odstavce.

Podpisy.